

خازن های مورد استفاده در وسایل نقلیه و امواج رادیویی

A

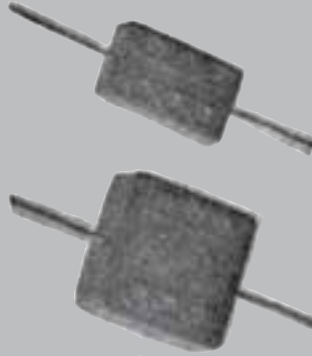
خازن های میکایی

E

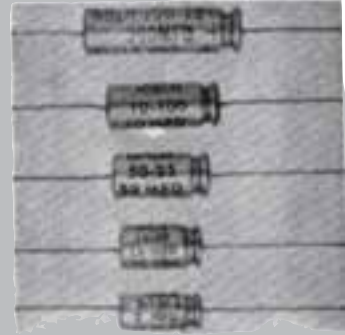
خازن کاغذی نوع میلار

F

خازن های میکایی

B

خازن های الکترولیتی

D

خازن های سرامیکی

C

خازن در جریان مستقیم

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل، از دانش‌آموز انتظار می‌رود:

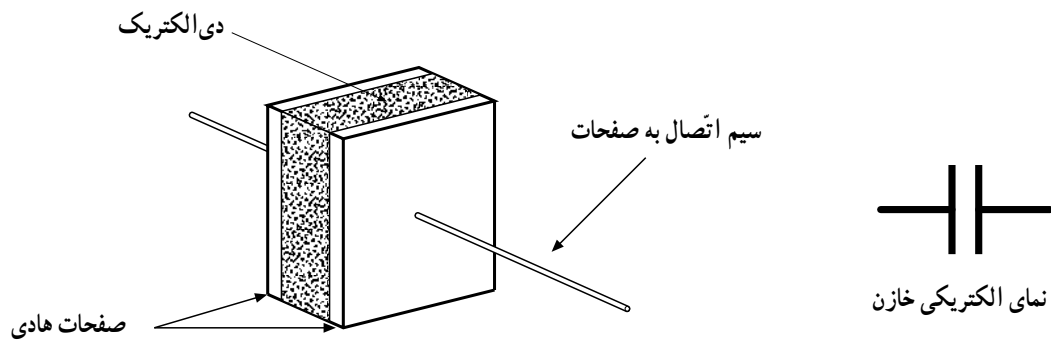
- ۱- خازن را تعریف کند و ساختمان آن را شرح دهد.
- ۲- ظرفیت را تعریف کند.
- ۳- ضریب دی‌الکتریک را توضیح دهد.
- ۴- واحد ظرفیت و عوامل مؤثر در آن را شرح دهد و ظرفیت خازن را محاسبه کند.
- ۵- انواع خازن‌ها را نام ببرد.
- ۶- رفتار خازن را در مدارهای DC بیان کند.
- ۷- چگونگی شارژ و دشارژ خازن را بیان کند.
- ۸- ثابت زمانی را بیان و منحنی شارژ و دشارژ را رسم کند.
- ۹- انرژی ذخیره‌شده و ثابت زمانی را محاسبه کند.
- ۱۰- ظرفیت معادل خازن‌های سری را محاسبه کند.
- ۱۱- ظرفیت معادل خازن‌های موازی را محاسبه کند.

۱۵-۱- خازن

هادی که بین آن‌ها عایق یا «دی‌الکتریک» قرار دارد، تشکیل می‌شوند. شکل ۱-۱۵ طرح ساده‌ی یک خازن مسطح و نمای الکتریکی آن را نشان می‌دهد.

صفحات هادی نسبتاً بزرگ‌اند و در فاصله‌ای بسیار نزدیک به هم قرار می‌گیرند. دی‌الکتریک انواع مختلفی دارد و با ضریب مخصوصی که نسبت به هوا سنجیده می‌شود، معرفی می‌گردد. این ضریب را ضریب دی‌الکتریک می‌گویند و آن‌را با حرف ϵ نمایش می‌دهند.

خازن وسیله‌ای الکتریکی است که در مدارهای الکتریکی اثر خازنی ایجاد می‌کند. اثر خازنی خاصیتی است که سبب می‌شود مقداری انرژی الکتریکی در یک میدان الکترواستاتیک ذخیره شود و بعد از مدتی آزاد گردد. به تعبیر دیگر، خازن‌ها المان‌هایی هستند که می‌توانند مقداری الکتروسیته را به صورت یک میدان الکترواستاتیک در خود ذخیره کنند. همان‌گونه که یک مخزن آب برای ذخیره کردن مقداری آب مورد استفاده قرار می‌گیرد. خازن‌ها به اشکال گوناگون ساخته می‌شوند و متداول‌ترین آن‌ها خازن‌های مسطح هستند. این نوع خازن‌ها از دو صفحه‌ی

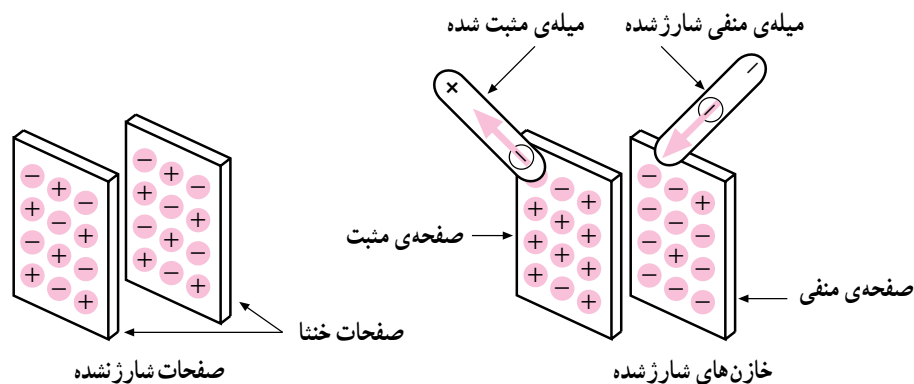

شکل ۱-۱۵- نمای یک خازن ساده

۱۵-۲- شارژ یک خازن با میله‌ی لاستیکی و شیشه‌ای

را از آن دور سازیم. در این صورت، یک صفحه تراکم الکترون و صفحه‌ی دیگر کمبود الکترون دارد و چون الکترون‌ها منفی هستند، صفحه‌ای که تراکم الکترون دارد، شارژ منفی و صفحه‌ی دیگر که کمبود الکترون دارد، شارژ مثبت خواهد داشت. بنابراین، بین دو صفحه اختلاف پتانسیل به وجود می‌آید. شکل ۲-۱۵ صفحات شارژ شده و شارژ نشده‌ی یک خازن را نشان می‌دهد.

می‌دانیم که صفحات خازن قبل از این که به اختلاف پتانسیلی اتصال داده شوند، از لحاظ الکتریکی خنثا هستند؛ یعنی تعداد پروتون‌ها و الکترون‌های صفحات با یک‌دیگر مساوی‌اند. برای شارژ کردن خازن باید الکترون‌های آزاد را در یک صفحه ذخیره کنیم و در همان هنگام، الکترون‌های صفحه‌ی دیگر

در یک خازن شارژ نشده، هر دو صفحه به تعداد مساوی الکترون و پروتون دارند؛ بنابراین، از نظر الکتریکی خنثا هستند.

وقتی یک خازن شارژ شود یکی از صفحات الکترون اضافی خواهد داشت و بنابراین، دارای بار منفی است. در همان حال، صفحه‌ی دیگر کمبود الکترون دارد و دارای بار مثبت است.

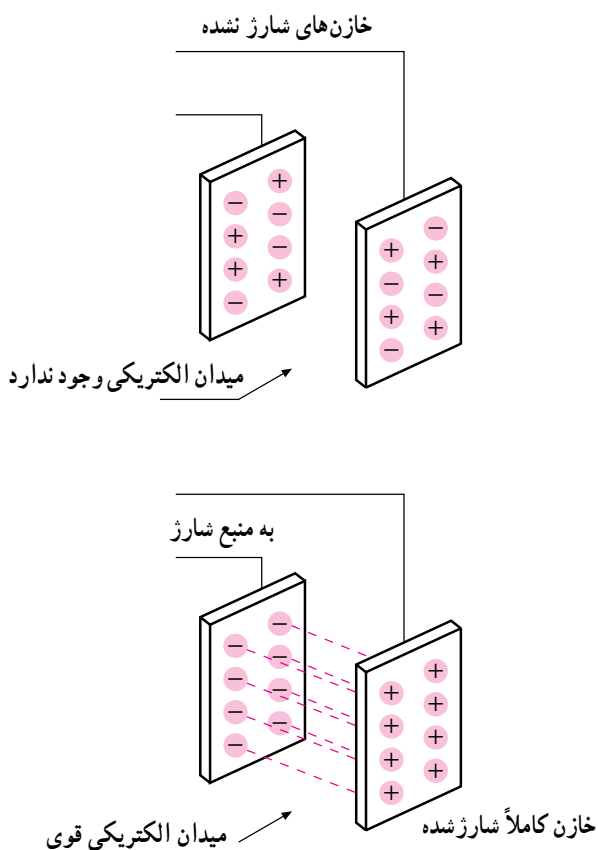
شکل ۲-۱۵- شارژ شدن خازن به وسیله میله‌های لاستیکی با شارژ منفی و شیشه‌ای با شارژ مثبت

۱۵-۳- میدان الکتریکی

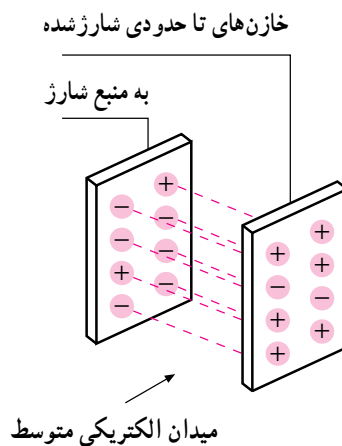
صفحه‌ی منفی مایل‌اند به طرف صفحه‌ی مثبت بروند اما عایق بین صفحات، امکان این حرکت را نمی‌دهد. الکترون‌ها نمی‌توانند از طریق عایق به طرف صفحه‌ی مثبت بروند اما یک نیروی الکتریکی

هنگامی که یک خازن شارژ می‌گردد، یک صفحه‌ی آن دارای بار منفی و صفحه‌ی دیگر دارای بار مثبت می‌شود. چون بار منفی به وسیله‌ی یک بار مثبت جذب می‌شود، الکترون‌های

باشد، میدان الکتریکی ایجاد شده قوی تر خواهد بود و در نتیجه، نیروی جاذبه‌ی بین صفحات بزرگ تر می‌شود. شکل ۳-۱۵ میدان الکتریکی بین صفحات خازن را نشان می‌دهد.

که سبب جذب آن‌ها می‌شود، بین دو صفحه وجود دارد. این نیرو میدان الکتریکی نامیده می‌شود. میدان الکتریکی را نمی‌توان دید اما می‌توان آن را به صورت خطوط نیروی الکتریکی بین دو صفحه‌ی خازن نشان داد. هرچه شارژ روی صفحات خازن بیش تر

وقتی خازن شارژ می‌گردد، بین صفحات آن یک میدان الکتریکی برقرار می‌شود. هرچه شارژ بیشتر باشد میدان مربوطه قوی تر است. انرژی الکتریکی ذخیره شده در خازن، در میدان الکتریکی وجود دارد و به وسیله‌ی اختلاف پتانسیل در صفحه‌ی خازن نشان داده می‌شود.

شکل ۳-۱۵- نمایش میدان الکتریکی بین صفحات خازن در حالت‌های مختلف

۴-۱۵- شارژ خازن با ولتاژ DC

مثبت باتری همان تعداد الکترون را از صفحه‌ای که به این قطب متصل است جذب می‌کند و این صفحه، کمبود الکترون یا بار مثبت پیدا می‌کند. در لحظاتی که خازن شارژ می‌شود، الکترون‌ها از طریق سیم‌های رابط به طرف قطب مثبت باتری حرکت می‌کنند، وارد باتری می‌شوند و از قطب منفی خارج می‌گردند. حرکت الکترون‌ها را در مدار، عبور جریان در مدار می‌گویند^۱.

وارد و خارج شدن الکترون‌ها از صفحات خازن، میدان الکتریکی ساکن را بالا می‌برد و ولتاژی در خلاف جهت ولتاژ اعمال شده به دو سر خازن ایجاد می‌کند. ولتاژ ایجاد شده در

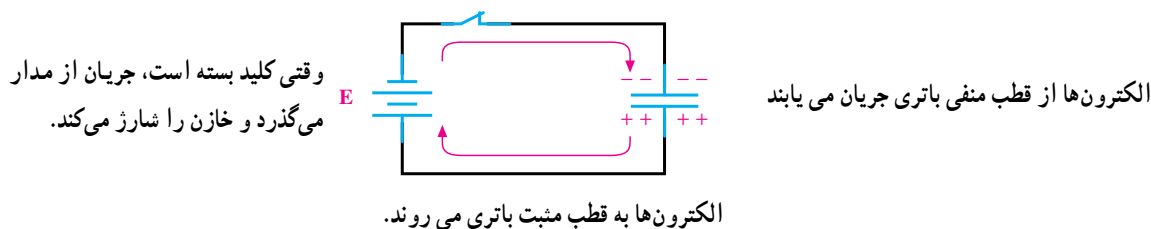
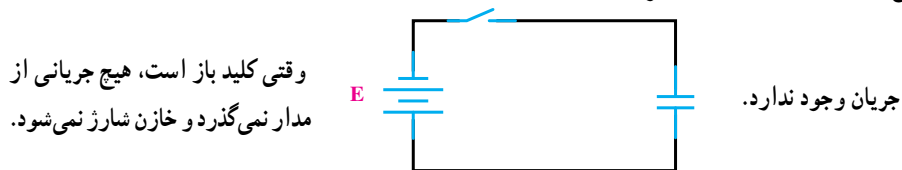
برای این که یک خازن شارژ شود - یعنی انرژی الکتریکی را ذخیره کند - باید آن را به یک اختلاف پتانسیل (ولتاژ) وصل کرد. این ولتاژ به وسیله‌ی یک باتری تأمین می‌شود. قطب مثبت باتری، به یک طرف و قطب منفی آن به طرف دیگر خازن - مانند شکل ۴-۱۵- وصل می‌شود. قبل از بستن کلید، صفحات خازن خنثاست و هیچ انرژی‌ای ذخیره نخواهد شد.

با بستن کلید، الکترون‌ها از قطب منفی باتری به طرف صفحه‌ای که به این قطب متصل است جاری می‌شوند و در آن تراکم الکترون یا بار منفی ایجاد می‌کنند. در همین لحظه، قطب

۱- طبق قرارداد، جهت جریان را در مدار برخلاف جهت حرکت الکترون‌ها در نظر می‌گیریم.

مدار کاهش می‌یابد. هرگاه ولتاژ خازن با ولتاژ باتری برابر شود، جریان در مدار متوقف می‌گردد. صفرشدن جریان در مدار، نشانه‌ی شارژشدن کامل خازن است.

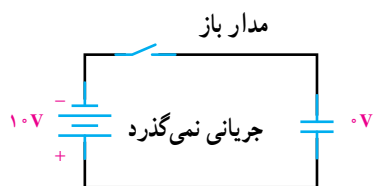
خازن، با جاری شدن جریان در مدار مخالفت می‌کند. به تعبیر دیگر، ولتاژ خازن با ولتاژ باتری مخالفت می‌کند. هرچه ولتاژ دو سر خازن بیش‌تر می‌شود، ولتاژ مؤثر مدار - که تفاوت بین ولتاژ باتری و ولتاژ خازن است - کمتر می‌شود و در نتیجه، شدت جریان

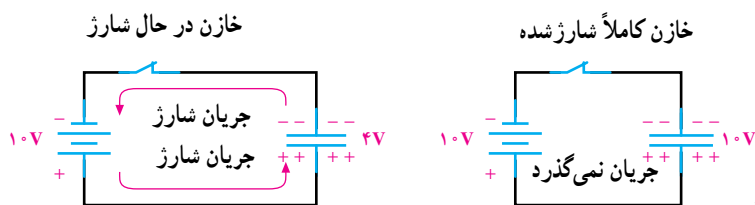
شکل ۴-۱۵- اتصال باتری و شارژ خازن

می‌شود، شدت جریان کاهش می‌یابد. وقتی ولتاژ خازن به مقدار ماکزیمم خود می‌رسد، جریان صفر می‌شود. شکل ۵-۱۵ این مطلب را به روشنی نشان می‌دهد.

باید به این نکته توجه کرد که جریان شارژ و ولتاژ خازن مخالف یک‌دیگر عمل می‌کنند؛ یعنی، در ابتدای شارژ جریان ماکزیمم و ولتاژ خازن صفر است. هرچه به ولتاژ خازن اضافه

خازن تا جایی که ولتاژ دو سر آن برابر ولتاژ داده شده باشد، شارژ می‌شود. وقتی دو ولتاژ با هم برابر شوند خازن کاملاً شارژ شده و جریان قطع می‌شود.

شکل ۵-۱۵- شارژشدن خازن به اندازه‌ی ولتاژ باتری

به این دلیل خازن هیچ‌گاه با ولتاژی بیش‌تر از ولتاژ منبع شارژ نمی‌شود.

۱۵-۵- دشارژ خازن

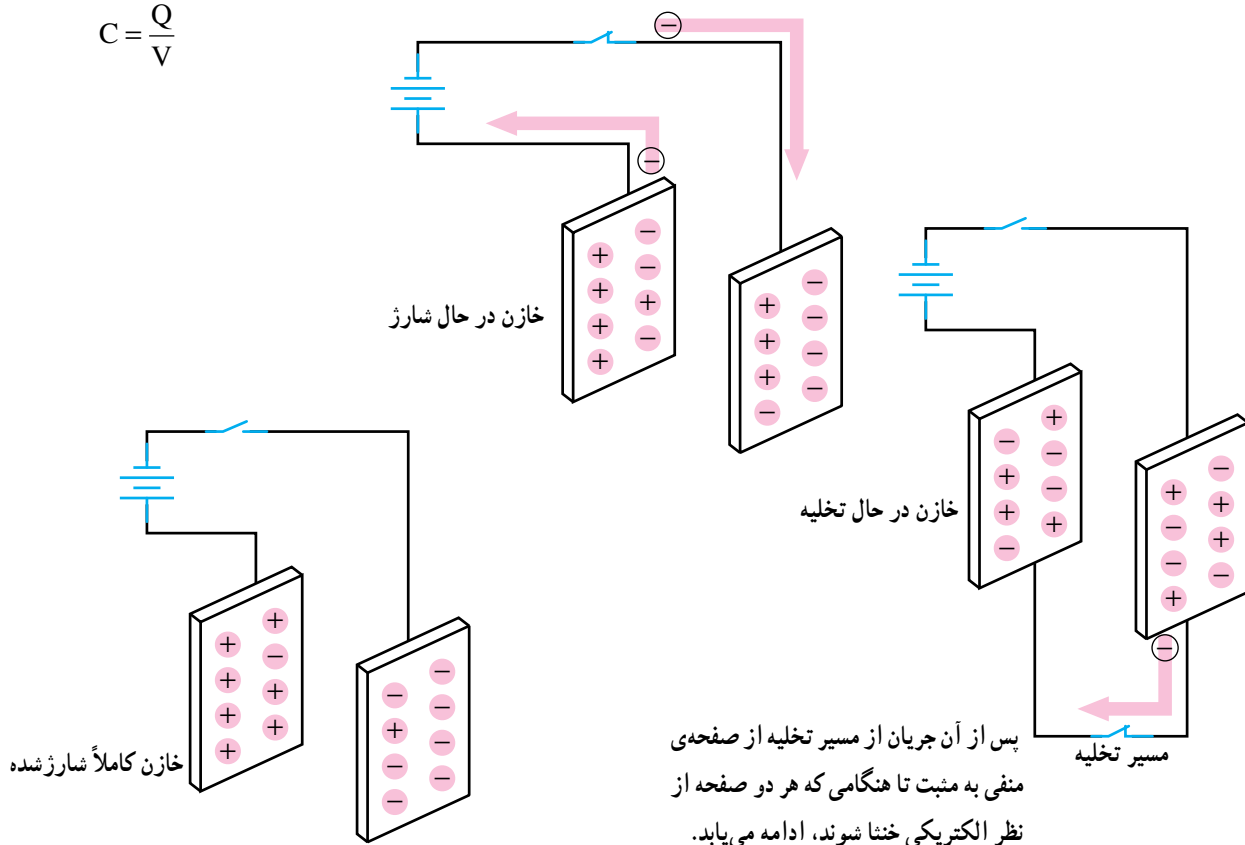
یک خازن شارژ شده باید شارژ خود را به مدت نامحدودی نگاه دارد؛ در حالی که این امر عملی نیست. با جدا شدن منبع شارژ از خازن، دیر یا زود خازن شارژ (بار) خود را از دست می‌دهد. عمل از دست دادن شارژ را دشارژ شدن می‌نامند. برای دشارژ خازن تنها لازم است یک مسیر هادی بین دو صفحه ایجاد شود. با ایجاد مسیر، الکترون‌های صفحه منفی به طرف پتانسیل مثبت در صفحه مثبت جاری می‌شوند. تبادل الکترون بین صفحات آن قدر ادامه پیدا می‌کند تا صفحات خنثا شوند. در این موقع، خازن هیچ گونه ولتاژی ندارد و می‌گویند خازن دشارژ شده است. حرکت الکترون‌ها از مسیر ایجاد شده جریان دشارژ نامیده می‌شود. در شکل ۱۵-۶ شارژ و دشارژ خازن را مشاهده می‌کنید.

۱۵-۶- ظرفیت خازن

ظرفیت یک خازن - که آن را با حرف C نمایش می‌دهند -

نمودار میزان توانایی ذخیره کردن شارژ (بار) الکتریکی است. بنا به تعریف، ظرفیت خازن برابر است با مقدار بار الکتریکی که باید روی یکی از صفحات خازن جمع شود تا پتانسیل آن نسبت به صفحه‌ی دیگر به اندازه‌ی یک ولت افزایش یابد. به عبارت دیگر، خارج قسمت بار الکتریکی (Q) ذخیره شده روی هر یک از صفحات خازن بر اختلاف پتانسیل (V) میان دو صفحه را ظرفیت آن خازن گویند. به عبارت دیگر، می‌توان گفت که میزان ذخیره شدن شارژ الکتریکی به ظرفیت خازن‌ها بستگی دارد. در یک ولتاژ برابر خازنی که ظرفیت کم‌تری دارد، بار کم‌تر و آن که ظرفیت بیش‌تری دارد، بار بیش‌تری را در خود ذخیره می‌کند. واحد ظرفیت فاراد است که از نام مایکل فاراده گرفته شده و آن عبارت است از نسبت یک کولن^۱ بار ذخیره شده در هر یک از صفحات خازنی که به اختلاف پتانسیل یک ولت اتصال داده شده باشد. با توجه به تعریف ارائه شده، رابطه‌ی ظرفیت خازن به صورت زیر است.

$$C = \frac{Q}{V}$$

وقتی یک خازن شارژ شد، شارژ خود را تا زمانی که مسیری برای تخلیه پیدا کند نگاه می‌دارد.

شکل ۱۵-۶- نمایش شارژ و دشارژ خازن

۱- کولن (Coulomb) واحد بار الکتریکی است و مقدار آن بار 1.6×10^{-19} الکترون می‌باشد.

C ظرفیت خازن به فاراد (F)، Q بار یک صفحه بر حسب کولن (C) و ولتاژ دو سر خازن است. فاراد واحد بزرگی است و در کارهای عملی مورد استفاده قرار نمی‌گیرد. در عمل از واحدهای کوچک‌تری به صورت زیر استفاده می‌شود.

میکروفاراد (μF) برابر 10^{-6} فاراد

نانوفاراد (nF) برابر 10^{-9} فاراد

پیکوفاراد (pF) برابر 10^{-12} فاراد

مثال ۱: یک خازن در اثر اعمال 20° ولت به دو سر آن باری معادل 80° کولن را ذخیره می‌کند. ظرفیت خازن چه قدر است؟

راه حل:

$$C = \frac{Q}{V}$$

$$C = \frac{80^\circ(C)}{20^\circ(V)} = 4(F)$$

مثال ۲: خازنی با ظرفیت $40 \mu F$ را به ولتاژ 50° ولت اتصال می‌دهیم. مقدار بار ذخیره شده چه قدر است؟

راه حل:

$$Q = CV$$

$$Q = 40 \times 10^{-6} \times 50 = 2000 \mu C$$

مثال ۳: به دو سر خازن $10 \mu F$ چه ولتاژی بدهیم تا باری معادل $10 \mu C$ در آن ذخیره شود؟

راه حل:

$$V = \frac{Q}{C}$$

$$V = \frac{10 \times 10^{-6} (C)}{10 \times 10^{-6} (F)} = 1V$$

۱۵-۷ عوامل مؤثر بر ظرفیت خازن

مهم‌ترین عوامل مؤثر در تعیین ظرفیت خازن عبارت‌اند از:

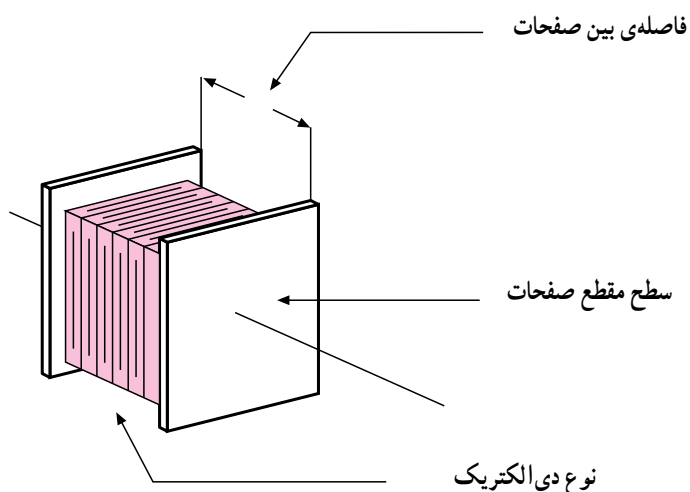
۱- مساحت صفحات

۲- فاصله‌ی بین صفحات

۳- دی‌الکتریک به کار رفته بین صفحات

ظرفیت یک خازن فقط^۱ به ابعاد و نوع عایق بستگی دارد نه به مقدار ولتاژ و بار ذخیره شده در آن. شکل ۷-۱۵ عوامل مؤثر در ظرفیت را نشان می‌دهد.

سه خصوصیت فیزیکی خازن بر ظرفیت آن اثر می‌گذارد.

شکل ۷-۱۵ عوامل مؤثر بر ظرفیت خازن

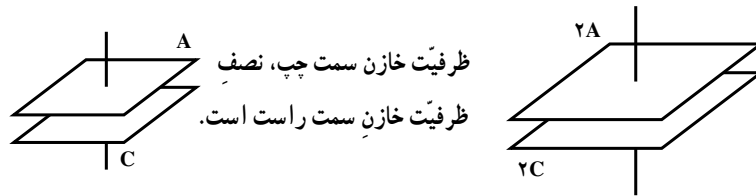
۱- تأثیر مساحت صفحات: در صورت ثابت بودن فاصله‌ی بین صفحات دو خازن و استفاده از یک نوع دی‌الکتریک در آن‌ها، خازنی که دارای صفحات بزرگ‌تر است، ظرفیت بیشتری خواهد داشت، زیرا هر چه صفحات بزرگ‌تر باشند، بار بیشتری روی آن‌ها ذخیره می‌شود. بنابراین، در صورت ثابت نگه داشتن عایق و فاصله‌ی بین صفحات، ظرفیت خازن با مساحت صفحات نسبت مستقیم دارد؛ یعنی، با دوبرابر شدن مساحت صفحات، ظرفیت خازن دو برابر می‌شود و برعکس، در صورت نصف شدن مساحت صفحات ظرفیت خازن نیز نصف می‌شود. شکل ۸-۱۵ نسبت بین ظرفیت و مساحت صفحات را نشان می‌دهد.

۲- تأثیر فاصله‌ی بین صفحات: همان‌گونه که در شکل

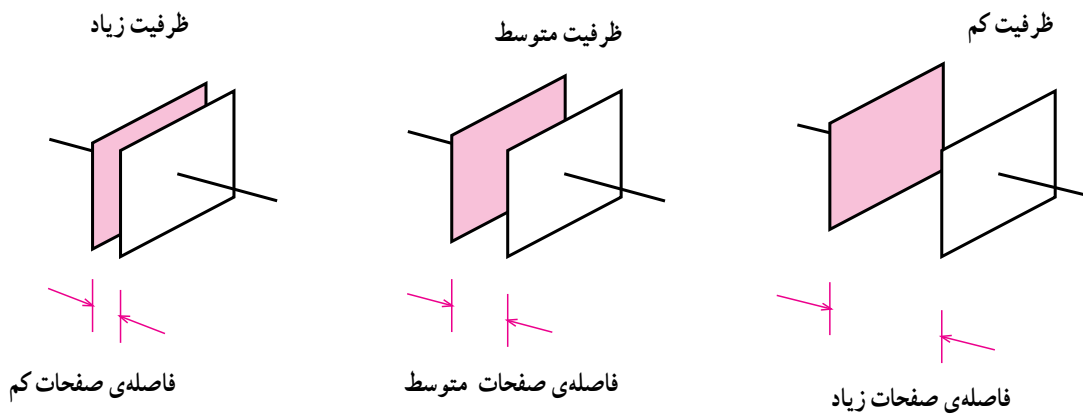
۹-۱۵ مشاهده می‌کنید، در صورت کم یا زیاد شدن فاصله‌ی بین

۱- فرکانس ولتاژ دو سر خازن، درجه حرارت و مدت زمانی که خازن مورد استفاده قرار می‌گیرد از عوامل دیگری است که بر ظرفیت خازن تأثیر ناچیزی می‌گذارند؛

به طوری که می‌توان در بعضی مواقع از آن‌ها صرف نظر کرد.

شکل ۸-۱۵- تأثیر مساحت صفحات بر ظرفیت خازن

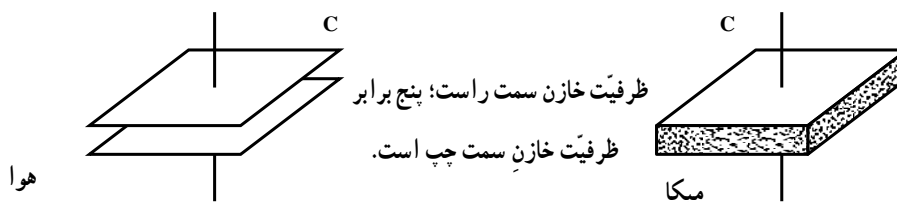
شکل ۹-۱۵- تأثیر فاصله‌ی بین صفحات بر ظرفیت خازن

۳- اثر دی‌الکتریک: ماده‌ی عایق مورد استفاده بین صفحات خازن را دی‌الکتریک گویند. دی‌الکتریک به کار رفته در خازن‌ها می‌تواند هوا، خلاء، کاغذ، شیشه، میکا و ... باشد. بعضی از دی‌الکتریک‌ها به علت این که ظرفیت خازنی بزرگی تولید می‌کنند، دی‌الکتریک‌های خوبی هستند.

درحالی که برخی دیگر ظرفیت کوچکی تولید می‌کنند و در نتیجه، دی‌الکتریک‌های ضعیفی هستند. تفاوت بین دی‌الکتریک‌های خوب و ضعیف، از چگونگی تأثیر نیروی الکترواستاتیکی بر مولکول‌های دی‌الکتریک مشخص می‌شود. شکل ۱۰-۱۵ تأثیر دی‌الکتریک را بر ظرفیت خازن نشان می‌دهد.

صفحات، ظرفیت خازنی متقابلاً زیاد یا کم می‌شود؛ یعنی، مقدار ظرفیت خازن با فاصله‌ی بین صفحات آن، نسبت عکس دارد. هرچه فاصله‌ی بین دو صفحه کم‌تر باشد، مقدار ظرفیت خازن بیش‌تر است و برعکس، هرچه فاصله‌ی صفحات بیش‌تر باشد، مقدار ظرفیت خازن کم‌تر است.

کم‌ترین فاصله‌ای که می‌تواند بین دو صفحه وجود داشته باشد، به ولتاژ داده شده به خازن و عایق بین صفحات آن بستگی دارد. امروزه خازن‌هایی با فاصله‌ی بسیار کوچک ساخته شده است که می‌توانند ولتاژهای بزرگ تا چند صد ولت را تحمل کنند.

شکل ۱۰-۱۵- تأثیر دی‌الکتریک بر ظرفیت خازن

۱۵-۸ - ثابت دی الکتریک و قابلیت تحمل دی الکتریک

A مساحت صفحه و d فاصله ی بین دو صفحه را نشان می دهد.

جنس دی الکتریک ها بر ظرفیت خازن اثر دارد؛ از این رو خواص دی الکتریکی مواد باید مورد توجه قرار گیرد. برای این منظور، خواص دی الکتریکی مواد نسبت به خواص هوا سنجیده می شود. ثابت دی الکتریک هوا را ϵ_0 و ثابت دی الکتریک هر ماده ی دیگر را ϵ در نظر می گیرند. مقدار ϵ برابر است با $\epsilon = \epsilon_r \cdot \epsilon_0$

$$\epsilon_0 = 8.85 \times 10^{-12} \left[\frac{F}{m} \right]$$

ϵ_r ضریب یا عدد ثابتی است که نشان می دهد خاصیت دی الکتریک هر ماده چند برابر خاصیت دی الکتریک هواست. همان طور که قبلاً دیدیم، ظرفیت خازن با مساحت صفحات و نوع دی الکتریک، نسبت مستقیم و با فاصله ی بین صفحات، نسبت عکس دارد؛ بنابراین، می توان ظرفیت را به این صورت نوشت:

$$C = \frac{\epsilon A}{d}$$

حداکثر ولتاژی را که دی الکتریک بدون خطر می تواند تحمل کند، قابلیت تحمل دی الکتریک می نامند و آن را بر حسب V/mil (ولت بر میل) می سنجند. هر میل (mil) برابر $\frac{1}{1000}$ اینچ است. در جدول ۱-۱۵ ضریب دی الکتریک (ϵ_r) و قابلیت تحمل دی الکتریک بعضی عایق ها نشان داده شده است؛ مثلاً اگر عایق خازنی از جنس میکا و فاصله ی بین صفحات آن یک میل باشد، حداکثر ولتاژی که این خازن می تواند تحمل کند و صدمه نبیند، 1500 ولت خواهد بود. اگر ولتاژ اعمال شده به خازن بیش از 1500 ولت شود، مولکول های دی الکتریک (میکا) می شکنند. در نتیجه، بین دی الکتریک و صفحات خازن، قوس الکتریکی ایجاد می شود و این خازن دیگر قابل استفاده نخواهد بود. اگر فاصله ی بین صفحات همین خازن را دو برابر کنیم (دو میل)، حداکثر ولتاژی که می تواند تحمل کند و خراب نشود، 3000 ولت است.

جدول ۱-۱۵ - ضریب های دی الکتریک و قابلیت تحمل دی الکتریکی چند نوع عایق

نوع عایق	ضریب دی الکتریک (ϵ_r)	قابلیت تحمل دی الکتریک (V/mil)	قابلیت تحمل دی الکتریک V/cm
هوا	۱	۸۰	394×80
تفلون	۲	۱۵۰۰	394×1500
کاغذ آغشته به پارافین	۲/۵	۱۲۰۰	394×1200
روغن	۴	۳۷۵	394×375
میکا	۵	۱۵۰۰	394×1500
اکسید آلومینیم	۷	۱۶۰۰	394×1600
شیشه	۷/۵	۲۰۰۰	394×2000
اکسید تانتالیم	۲۶	۱۴۰۰	394×1400
سرامیک	۱۲۰۰	۱۰۰۰	394×1000

مثال ۴: ظرفیت خازنی را که مساحت صفحات آن 0.5 مترمربع و فاصله ی بین صفحات آن $1/8$ سانتیمتر و نوع دی الکتریک به کار رفته در آن میکا باشد، به دست آورید.

راه حل: با استفاده از جدول ۱-۱۵ ضریب دی الکتریک

۱- خوانده می شود اپسیلون صفر.

۲- $2.54 \text{ cm} = 1000 \times 0.001 \text{ cm} = 1000 \times 0.001 \text{ cm} = 1 \text{ cm} = 1000 \text{ mil}$ است.

منفی باشد، افزایش و کاهش درجه حرارت سبب کاهش و افزایش مقدار ظرفیت می‌شود.

۱۵-۱۰- نشت در خازن‌ها

دی الکتریک مورد استفاده در خازن‌ها باید از عبور هرگونه جریانی بین صفحات خازن جلوگیری کند. مگر در مواقعی که به دلیل ولتاژ بسیار زیاد، مولکول‌های دی الکتریک شکسته شوند. در هر صورت، عملاً عایقی به معنای صد درصد وجود ندارد. لذا دی الکتریک‌ها هم مقدار بسیار کمی جریان را از خود عبور می‌دهند. مقاومتی که هر دی الکتریک در مقابل عبور جریان از خود نشان می‌دهد، مقاومت نشتی خازن نامیده می‌شود. شکل ۱۵-۱۱ مقاومت نشتی و مدار معادل آن را نشان می‌دهد. مقاومت نشتی معمولاً حدود مگا اهم است. در اثر کارکرد زیاد خازن، مقاومت نشتی آن به تدریج کاهش می‌یابد.

۱۵-۱۱- ثابت زمانی خازن

چنانچه خازنی به تنهایی در یک مدار DC قرار گیرد، به سرعت شارژ می‌شود. شارژ سریع خازن به این دلیل اتفاق می‌افتد که در مسیر شارژ هیچ‌گونه مقاومتی وجود ندارد. حال اگر مقاومتی را به مدار اضافه کنیم، وجود آن در مسیر شارژ، زمان شارژ را طولانی‌تر می‌کند. مقدار دقیق زمان شارژ به مقدار مقاومت قرار گرفته در مسیر شارژ (R) و ظرفیت خازن (C) بستگی دارد و به کمک رابطه‌ی زیر مشخص می‌شود.

$$\tau = RC$$

(ϵ_r) برای میکا برابر ۵ است. هم‌چنین می‌دانیم که ثابت دی الکتریک هوا برابر است با $\epsilon_0 = 8/85 \times 10^{-12}$. بنابراین با توجه به مقادیر داده‌شده، مقدار C ظرفیت خازن را به دست می‌آوریم.

$$\epsilon = \epsilon_r \cdot \epsilon_0 = 8/85 \times 10^{-12} \times 5 \left[\frac{F}{m} \right]$$

$$A = 0/05 m^2$$

$$d = 0/1 \times 10^{-2} m$$

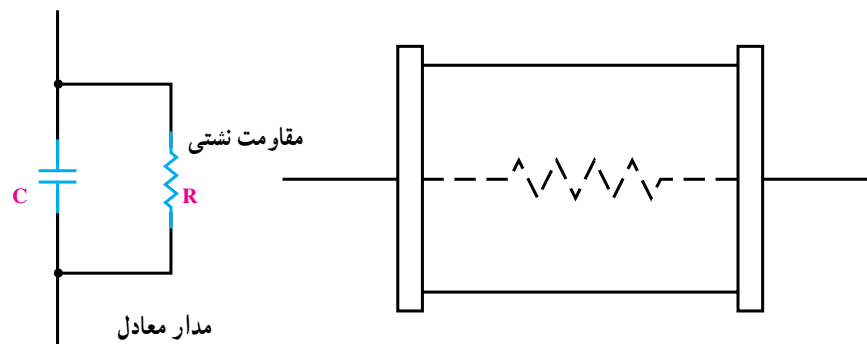
$$C = \frac{\epsilon A}{d}$$

$$C = \frac{8/85 \times 10^{-12} \times 5 \times 0/05}{0/1 \times 10^{-2}} = 0/00221 \mu f$$

از جمله مشخصه‌های دیگر خازن ولتاژ کار این است که همراه با ظرفیت روی بدنه‌ی خازن نوشته می‌شود و حتماً باید به آن توجه داشت. ولتاژ کار خازن حداکثر ولتاژ DC ای است که خازن می‌تواند در آن ولتاژ، کار عادی خود را انجام دهد؛ مثلاً خازنی که روی آن $100 \mu F / 6V$ نوشته شده است، می‌تواند تا ۱۶ ولت DC را تحمل کند و به کار خود ادامه دهد.

۱۵-۹- ضریب حرارتی

همان‌طور که تحت تأثیر حرارت مقدار مقاومت‌ها تغییر می‌یابد، در این‌جا نیز ضریب حرارتی، مقدار ظرفیت را نسبت به درجه حرارت تغییر می‌دهد. اگر ضریب حرارتی مثبت باشد، افزایش درجه حرارت، مقدار ظرفیت را بالا می‌برد و کاهش درجه حرارت، مقدار آن را کم می‌کند. در صورتی که ضریب حرارتی

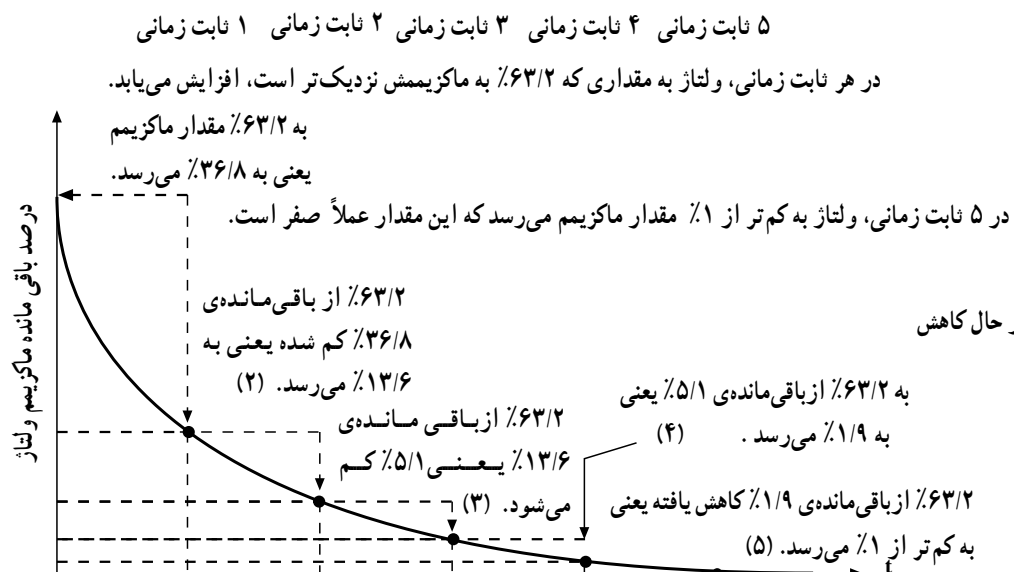
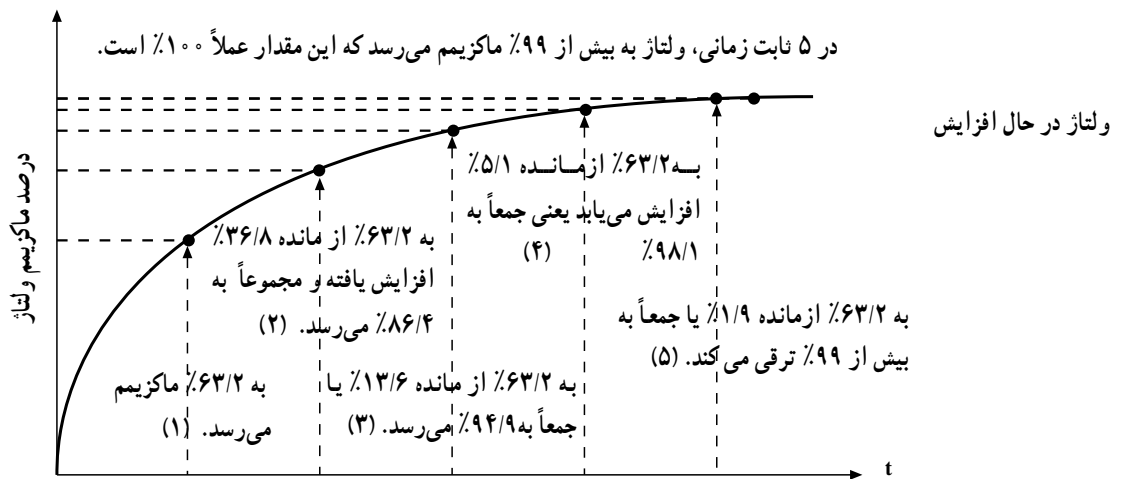
شکل ۱۵-۱۱- مقاومت نشتی و مدار معادل آن

می‌رود و در ثابت زمانی‌های بعدی به ترتیب ۶۳/۲ درصد از شارژ باقی‌مانده تخلیه می‌شود. در انتهای ۵ ثابت زمانی، خازن کاملاً تخلیه شده است. در جدول ۲-۱۵ رابطه‌ی شارژ و دشارژ با ثابت زمانی و در شکل ۱۲-۱۵ منحنی‌های شارژ و دشارژ خازن را مشاهده می‌کنید.

τ را ثابت زمانی خازن گویند و آن، مدت زمانی است که ولتاژ خازن به ۶۳/۲ درصد ولتاژ کل آن برسد. در هر ثابت زمانی بعدی، خازن به اندازه‌ی ۶۳/۲ درصد از ولتاژ باقی‌مانده شارژ می‌شود. شارژ کل خازن در حدود ۵ ثابت زمانی طول می‌کشد و خالی شدن خازن نیز در حدود همین مدت زمان انجام می‌گیرد. در ثابت زمانی اول ۶۳/۲ درصد از شارژ کامل خازن از بین

جدول ۲-۱۵- درصد شارژ و دشارژ خازن از ولتاژ ماکزیمم

تعداد ثابت زمانی	درصد ماکزیمم ولتاژ دشارژ	تعداد ثابت زمانی	درصد باقی‌مانده‌ی ولتاژ دشارژ
۱	۶۳	۱	۳۷
۲	۸۶	۲	۱۴
۳	۹۵	۳	۵
۴	۹۸	۴	۲
۵	۹۹	۵	۱
	تقریباً ۱۰۰٪		تقریباً صفر

شکل ۱۲-۱۵- منحنی‌های شارژ و دشارژ خازن

۳ میلی ثانیه، ولتاژ دو سر خازن چه قدر می شود؟

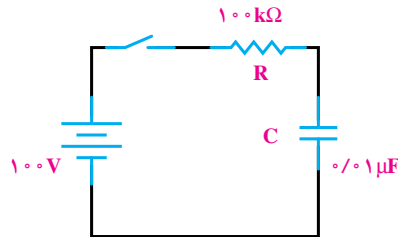
راه حل:

$$\tau = RC = 100 \times 10^3 \times 0.1 \times 10^{-6} = 10 \text{ m sec}$$

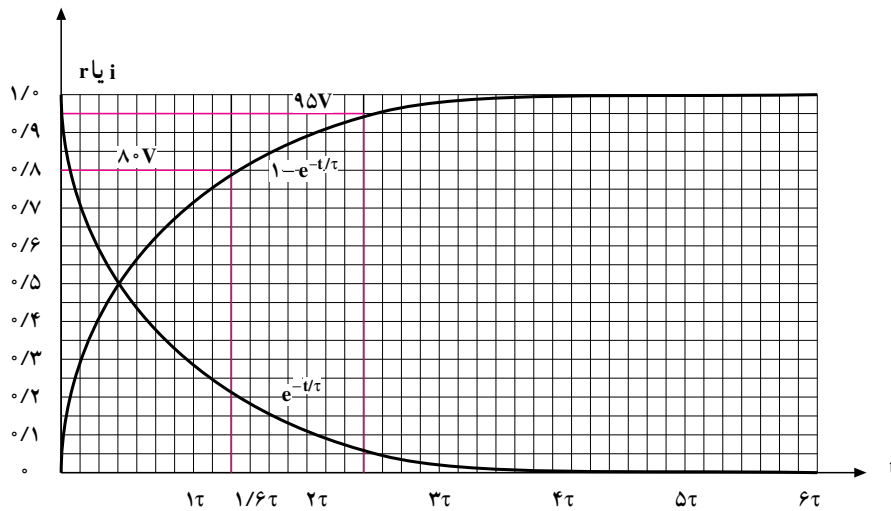
مثال ۵: مدار شکل ۱۳-۱۵ را در نظر می گیریم. پس از

بستن کلید و با استفاده از منحنی شکل ۱۴-۱۵ الف: چه مدت

طول می کشد تا ولتاژ دو سر خازن به 80° ولت برسد؟ ب: بعد از

شکل ۱۳-۱۵

شکل ۱۴-۱۵

۱۲-۱۵ - انرژی ذخیره شده در خازن

میدان الکترواستاتیکی ذخیره شده در خازن، دارای انرژی خواهد بود. این انرژی به وسیله ولتاژ منبع که خازن را شارژ کرده است، تأمین می شود. چنانچه منبع ولتاژ را از خازن قطع کنیم، خازن در مرحلهی دشارژ قادر به بازپس دادن این انرژی است. مقدار انرژی الکتریکی ذخیره شده در یک خازن از رابطه زیر به دست می آید.

$$W = \frac{1}{2} CV^2$$

C ظرفیت خازنی برحسب فاراد، V ولتاژ دو سر خازن برحسب ولت و W مقدار انرژی ذخیره شده برحسب ژول است.

مثال ۶: مقدار انرژی یک خازن $1 \mu\text{F}$ که با ولتاژ 400°

ولت شارژ شده، چه قدر است؟

در یک ثابت زمانی یا یک میلی ثانیه، خازن به اندازهی

$63/2^\circ$ درصد ولتاژ کل - یعنی $63/2^\circ$ ولت - شارژ می شود. اگر

بخواهیم خازن 80° ولت شارژ شود، چنین عمل می کنیم:

از روی محور عمودی که ولتاژ را نشان می دهد، مقدار

80° ولت را پیدا می کنیم و خطی موازی محور زمان (افقی)

می کشیم تا منحنی شارژ را قطع کند. از آنجا نیز خطی موازی

محور عمودی (ولتاژ) رسم می کنیم تا محور زمان را قطع کند.

محل تقاطع محور زمان عدد $1/6\tau$ را نشان می دهد؛ یعنی، $1/6$

میلی ثانیه طول می کشد تا خازن به مقدار 80° ولت شارژ شود.

در 3° میلی ثانیه یا 3° ثابت زمانی، ولتاژ دو سر خازن به

95° ولت می رسد. چرا؟ با رسم خطوطی موازی محورهای

مختصات - همان طور که قبلاً گفته شد - مقدار 95° ولت به دست

می آید.

تقسیم می شوند.

خازن های ثابت

خازن های متغیر

۱- خازن های ثابت: در خازن های ثابت، ظرفیت از پیش

تعیین شده و ثابت است و مقدار آن را بعد از ساخت نمی توان تغییر داد. خازن های ثابت را معمولاً با جنس دی الکتریک به کار رفته در آن ها می شناسند. نمونه هایی از خازن های ثابت رایج را در این جا به طور خلاصه شرح می دهیم.

الف - خازن کاغذی: خازن های کاغذی به دلیل

ارزان بودن و اندازه ی کوچکشان مورد استفاده ی فراوان دارند. جنس دی الکتریک آن ها کاغذ آغشته به پارافین است و در ولتاژ بیش از ۶۰۰ ولت مورد استفاده قرار می گیرند. صفحات این خازن ها به صورت نوارهای صاف و طویل از جنس ورقه های قلع است. کاغذ آغشته به پارافین بین دو صفحه، حکم دی الکتریک را دارد و این هر سه به صورت لوله، پیچیده شده اند و داخل یک استوانه قرار می گیرند. شکل ۱۵-۱۵ ساختمان خازن کاغذی و چند نمونه ی دیگر را نشان می دهد.

$$W = \frac{1}{2} CV^2$$

$$W = \frac{1}{2} \times 1 \times 10^{-6} \times (400)^2$$

$$W = 0.08 \text{ ژول}$$

انرژی ذخیره شده در خازن شارژ شده، می تواند شوک الکتریکی تولید کند؛ حتی اگر به مداری بسته نشده باشد. اگر دو سر یک خازن شارژ شده را لمس کنید، ولتاژ دو سر آن در بدن یک جریان تخلیه ایجاد می نماید. انرژی ذخیره شده ی بیش تر از یک ژول در خازن شارژ شده با ولتاژهای زیاد می تواند شوک الکتریکی خطرناکی را سبب شود.

۱۳-۱۵- انواع خازن ها

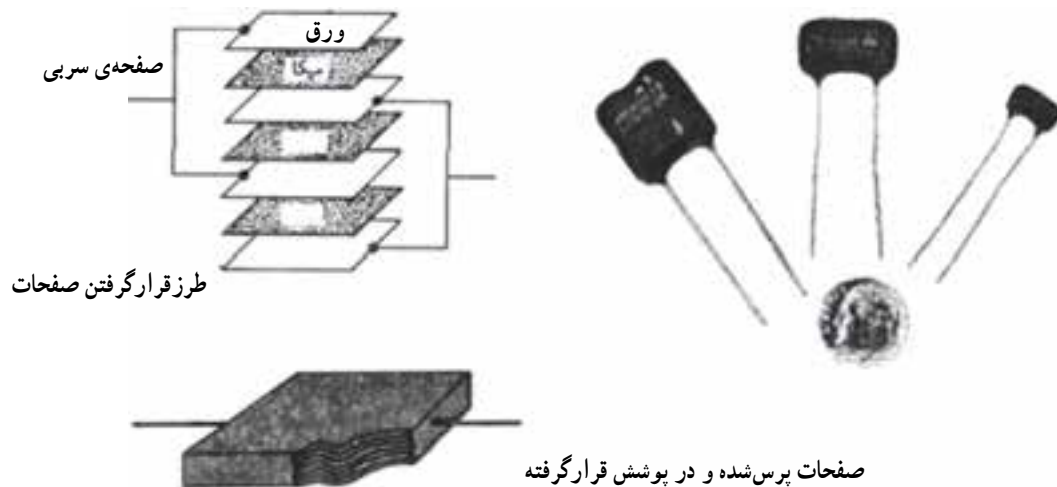
خازن ها انواعی دارند و از لحاظ شکل و اندازه با یک دیگر متفاوت اند. بعضی از خازن ها از روغن پر شده و بسیار حجیم اند. برخی دیگر بسیار کوچک و به اندازه ی یک دانه عدس می باشند. خازن ها بر حسب ثابت یا متغیر بودن ظرفیت به دو گروه

شکل ۱۵-۱۵- ساختمان و نمونه هایی از خازن های کاغذی

بزرگ تر باشد، ظرفیت خازن افزایش می یابد. مجموعه ورقه های میکا و فلز در یک کپسول قرار می گیرند. در شکل ۱۶-۱۵ ساختمان خازن میکا و چند نمونه ی دیگر آن را می بینید. ظرفیت خازن های میکا کم و از حدود چند پیکو تا چند صد پیکو فاراد است.

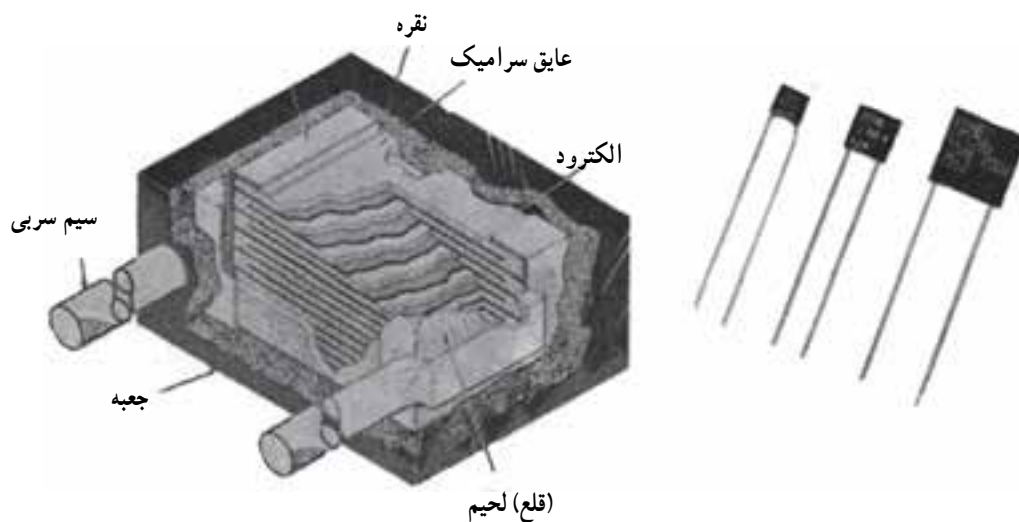
ب- خازن های میکا: خازن های میکا از تعدادی ورقه ی نازک میکا به عنوان دی الکتریک و ورقه های نازک فلزی تشکیل می شوند. این ورقه ها به صورت یک در میان روی هم قرار می گیرند. ورقه های فلزی در دو دسته به یک دیگر وصل شده اند تا سطح مؤثر هر صفحه ی خازن را بزرگ تر کنند و ظرفیت خازن بالا رود. هرچه تعداد صفحات فلزی بیش تر و اندازه ی آن ها

شکل ۱۶-۱۵- ساختمان خازن میکا

از لحاظ فیزیکی بسیار کوچک‌اند. ظرفیت خازن‌های سرامیکی از چند پیکوفاراد تا چند میکروفاراد متغیر است. ولتاژ شکست این خازن‌ها زیاد است و می‌توانند در ولتاژهای بالا (چندین هزار ولت) کار کنند. در شکل ۱۷-۵ ساختمان خازن سرامیکی و چند نمونه‌ی دیگر را مشاهده می‌کنید.

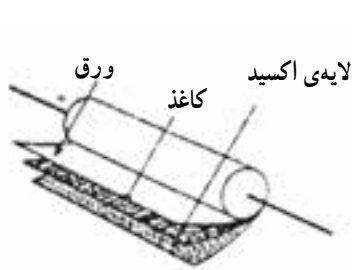
پ- خازن سرامیک: خازن‌های سرامیک دارای دی‌الکتریک با توان بالا و اندازه‌ی کوچک هستند. از این خازن‌ها در فرکانس‌های بالا استفاده می‌شود. صفحات خازن سرامیکی از جنس نقره و به صورت صفحات بسیار نازکی هستند که ماده‌ی دی‌الکتریک بین آن‌ها را سرامیک تشکیل می‌دهد. این خازن‌ها

شکل ۱۷-۱۵- ساختمان خازن سرامیک و نمونه‌های دیگری از این نوع

هزار میکروفاراد است. ولتاژ شکست این خازن‌ها معمولاً کم و جریان ناشی از آن‌ها نسبت به سایر خازن‌ها زیاد است. خازن‌های الکترولیتی را هم با الکترولیت مایع و هم با الکترولیت خشک می‌سازند. شکل ۱۸-۱۵ ساختمان خازن الکترولیتی را با الکترولیت مایع و خشک نشان می‌دهد.

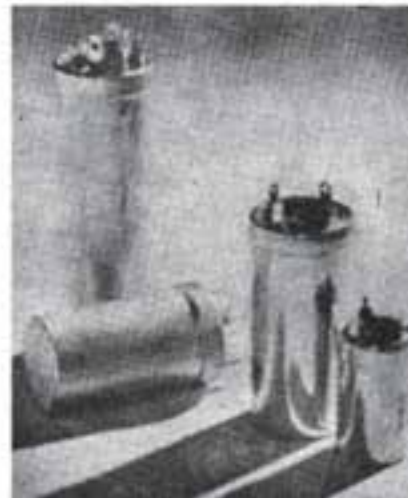
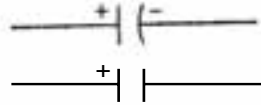
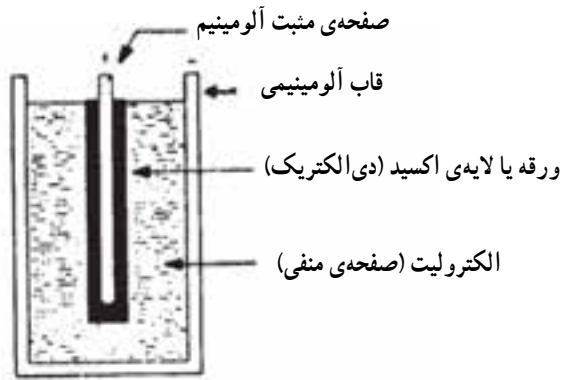
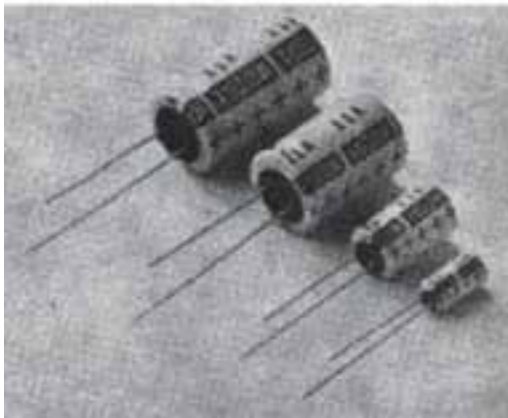
د- خازن الکترولیتی: خازن الکترولیتی دارای قطبیت معینی است و از آن در مدارهای DC استفاده می‌شود. یک صفحه از خازن الکترولیتی مثبت است که به سر مثبت منبع وصل می‌شود. صفحه‌ی دیگر آن منفی است و به سر منفی منبع متصل می‌گردد. ظرفیت این خازن‌ها بالا و از چند میکروفاراد تا چند

خازن الکترولیتی لوله‌شده

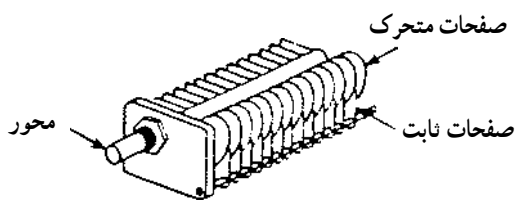

برش خازن الکترولیتی

شکل ۱۸-۱۵- چند نمونه خازن الکترولیتی

یک دیگر قرار دارند. با چرخش محور که به صفحات متحرک متصل است، صفحات متحرک بین صفحات ثابت حرکت می‌کنند، سطح مؤثر صفحات تغییر می‌کند و در نتیجه، ظرفیت خازن نیز متناسب با گردش محور تغییر می‌کند. در شکل ۱۹-۱۵ یک خازن متغیر هوا نشان داده شده است.

شکل ۱۹-۱۵- خازن هوایی متغیر

۲- خازن‌های متغیر: خازن متغیر خازنی است که ظرفیت

آن را در هر لحظه می‌توان از حداقل تا حداکثر تغییر داد. با خازن‌های متغیر می‌توان ظرفیت مورد نیاز را تنظیم کرد. از این گونه خازن‌ها در فرکانس‌های پایین، متوسط و بالا استفاده می‌شود. محدوده‌ی فرکانس‌های پایین از 25° پیکو تا 50° پیکو و برای فرکانس‌های بالا حدود چند پیکوفاراد است. از انواع خازن‌های متغیر، خازن هوا و خازن تریمر را می‌توان نام برد.

الف - خازن هوا: خازنی است که دی‌الکتریک آن

هواست و اکثراً برای انتخاب فرکانس مناسب در گیرنده‌ها با یک سلف به‌طور موازی بسته می‌شود. این گونه خازن‌ها از چندین صفحه‌ی فلزی تشکیل شده که تعدادی از آن‌ها ثابت و تعدادی متحرک اند. صفحات به‌صورت یک در میان به فاصله‌ی منظم از

می دانیم که

$$V = \frac{Q}{C_t}$$

$$V_1 = \frac{Q}{C_1}$$

$$V_2 = \frac{Q}{C_2} \quad (3)$$

$$V_3 = \frac{Q}{C_3}$$

با قراردادن روابط (۳) در رابطه ی ۲، رابطه ی ۴ حاصل می شود.

$$\frac{Q}{C_t} = \frac{Q}{C_1} + \frac{Q}{C_2} + \frac{Q}{C_3} \quad (4)$$

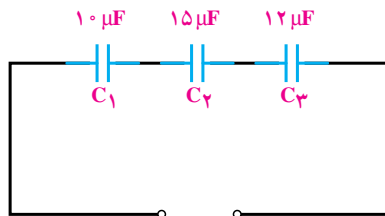
با حذف Q از طرفین رابطه چنین می شود:

$$\frac{1}{C_t} = \frac{1}{C_1} + \frac{1}{C_2} + \frac{1}{C_3} \quad (5)$$

با رابطه ی ۵ ظرفیت خازن معادل را می توان محاسبه کرد. در صورتی که خازن ها با هم مساوی باشند، رابطه ی ظرفیت خازن معادل برای n خازن چنین است:

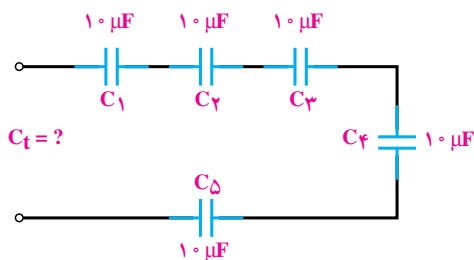
$$C_t = \frac{C}{n}$$

مثال ۷: ظرفیت معادل مدار شکل ۱۵-۲۲ و ۱۵-۲۳ را به دست آورید.

$$C_t = ?$$

شکل ۱۵-۲۲

شکل ۱۵-۲۳

ب- خازن تریمر: این خازن ها بسیار کوچک اند و در مدارها به کمک پیچ گوشتی می توان آن ها را تنظیم کرد. با تغییر دادن فاصله بین صفحات، ظرفیت خازن تغییر می کند. ماده ی عایق این خازن ها معمولاً میکا یا سرامیک است. از خازن تریمر در فرکانسهای بالا فراوان استفاده می شود. در شکل ۱۵-۲۰ دو نوع خازن تریمر نشان داده شده است.

شکل ۱۵-۲۰- خازن تریمر

۱۴-۱۵- به هم بستن خازن ها

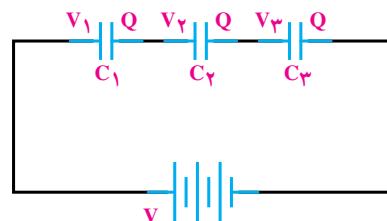
خازن ها را بسته به نوع استفاده از آن ها می توان به سه طریق سری، موازی و مختلط به هم متصل کرد.

۱- اتصال سری و محاسبه ی ظرفیت معادل: در شکل

۱۵-۲۱ طرز به هم بستن سری خازن ها را مشاهده می کنید. در اتصال سری، فاصله ی مؤثر بین صفحات بیش تر می شود و ظرفیت معادل مجموعه ی خازنی کاهش می یابد. همان گونه که در شکل می بینید، تنها دو صفحه ی ابتدا و انتهای مجموعه ی خازنی که به مولد بسته شده است، از مولد بار الکتریکی دریافت می کنند و صفحه های دیگر از طریق القا دارای بار الکتریکی می شوند؛ بنابراین، اندازه ی بار الکتریکی همه ی خازن ها یکی است ولی اختلاف پتانسیل دو سر مجموعه برابر حاصل جمع اختلاف پتانسیل های دو سر خازن هاست؛ یعنی:

$$Q = Q_1 = Q_2 = Q_3 \quad (1)$$

$$V = V_1 + V_2 + V_3 \quad (2)$$

شکل ۱۵-۲۱- اتصال سری خازن ها

راه حل: مدار ۱۵-۲۲:

$$V_2 = \frac{Q_2}{C_2} = \frac{5}{0.5} = 10V$$

$$V_3 = \frac{Q_3}{C_3} = \frac{5}{0.25} = 20V$$

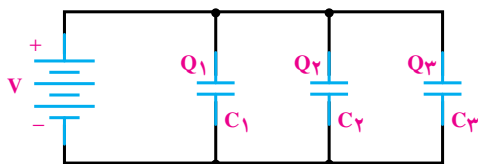
نتیجه گیری:

$$V = V_1 + V_2 + V_3$$

$$V = 50 + 10 + 20 = 80V$$

با توجه به مقادیر محاسبه شده، کاملاً مشهود است که خازن C_1 که ظرفیت کمتری دارد، شارژ بیشتری را به خود گرفته است (۵۰ ولت).

۲- به هم بستن موازی خازن‌ها و محاسبه‌ی مقاومت معادل: شکل ۱۵-۲۵ اتصال چند خازن را به طور موازی نشان می‌دهد. در اتصال موازی خازن‌ها سطح مؤثر صفحات زیادتر می‌شود و ظرفیت معادل افزایش می‌یابد.

شکل ۱۵-۲۵

در اتصال موازی خازن‌ها اختلاف پتانسیل بین دو صفحه‌ی همه‌ی آن‌ها برابر ولتاژ منبع است ولی بار الکتریکی هر خازن با ظرفیت آن متناسب است؛ یعنی:

$$Q = Q_1 + Q_2 + Q_3 \quad (1)$$

با دانستن روابط ۲ و قراردادن در رابطه‌ی ۱ چنین به دست

می‌آید:

$$Q = C_t V \quad (2)$$

$$Q_1 = C_1 V$$

$$Q_2 = C_2 V$$

$$Q_3 = C_3 V$$

$$C_t V = C_1 V + C_2 V + C_3 V$$

ولتاژ V را از طرفین حذف می‌کنیم تا C_t به دست آید.

$$C_t = C_1 + C_2 + C_3$$

$$\frac{1}{C_t} = \frac{1}{C_1} + \frac{1}{C_2} + \frac{1}{C_3}$$

$$\frac{1}{C_t} = \frac{1}{10} + \frac{1}{15} + \frac{1}{12} = \frac{6+4+5}{60} = \frac{15}{60}$$

$$C_t = \frac{60}{15} = 4\mu F$$

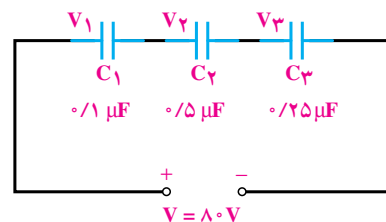
راه حل: مدار ۱۵-۲۳:

$$C_t = \frac{C}{n} = \frac{10\mu F}{5}$$

$$C_t = 2\mu F$$

افت ولتاژ دو سر خازن‌ها در مدار سری با ظرفیت هر خازن نسبت معکوس دارد؛ یعنی، هرچه ظرفیت خازن کم‌تر باشد، مقدار ولتاژ شارژ روی آن بیش‌تر خواهد بود. به تعبیر دیگر، در مدار سری دو سر خازن‌های با ظرفیت کم‌تر، ولتاژ بیش‌تری نسبت به خازن‌های با ظرفیت بیش‌تر افت می‌کند.

مثال ۸: در مدار شکل ۱۵-۲۴ در صورتی که همه‌ی خازن‌ها شارژ کامل باشند، ولتاژ دو سر هر خازن را به دست آورید.

شکل ۱۵-۲۴

راه حل:

$$\frac{1}{C_t} = \frac{1}{0.1} + \frac{1}{0.5} + \frac{1}{0.25} = \frac{5+1+2}{0.5} = \frac{8}{0.5}$$

$$C_t = \frac{0.5}{8} \mu F$$

در مدار سری مقدار بار خازن‌ها یکسان و برابر است با

$$Q_t = Q_1 = Q_2 = Q_3 = C_t V = \frac{0.5 \times 80}{8} = 5 \mu C$$

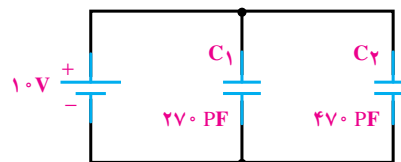
در این جا ولتاژ دو سر خازن‌ها برابر می‌شود با

$$V_1 = \frac{Q_1}{C_1} = \frac{5}{0.1} = 50V$$

در صورتی که خازن‌های موازی یکسان باشند، ظرفیت کل برای n خازن برابر است با:

$$C_t = nC$$

مثال ۹: در مدار شکل ۱۵-۲۶ ظرفیت کل، ولتاژ و بار دو سر هر خازن چه قدر است؟

شکل ۱۵-۲۶

راه‌حل: ظرفیت معادل برابر است با

$$C_t = C_1 + C_2 = 27 + 47 = 74 \mu F$$

$$V = V_1 = V_2 = 10V$$

مقدار بار هر خازن نیز به راحتی محاسبه می‌شود.

$$Q_1 = C_1 V = 27 \times 10^{-12} \times 10 = 2.7 \times 10^{-9} \text{ کولن}$$

$$Q_2 = C_2 V = 47 \times 10^{-12} \times 10 = 4.7 \times 10^{-9} \text{ کولن}$$

مثال ۱۰: ظرفیت معادل ۱۵ خازن ۱۰۰۰ میکروفارادی را که به‌طور موازی بسته شده‌اند، حساب کنید.

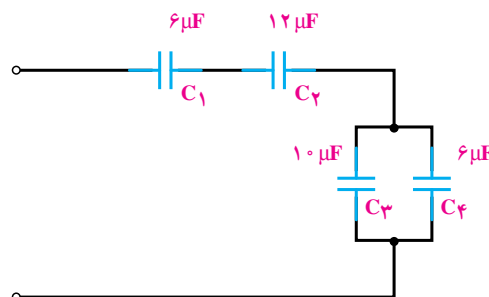
$$C_t = nC_1$$

$$C_t = 15 \times 1000 \mu F = 15000 \mu F$$

۳- اتصال مختلط خازن‌ها: در اتصال مختلط خازن‌ها

از قوانین مربوط به اتصال سری و موازی متناسب با روش انجام شده استفاده می‌کنیم؛ یعنی، ابتدا کل مجموعه را به مجموعه‌های جزء سری و موازی تقسیم می‌کنیم؛ آن‌گاه معادل مجموعه‌های جزء را به دست می‌آوریم و سپس قوانین سری و موازی را درباره‌ی آن‌ها اجرا می‌کنیم.

مثال ۱۱: ظرفیت کل مدار شکل ۱۵-۲۷ چه قدر است؟

شکل ۱۵-۲۷

در این مدار C_1 و C_2 سری است که روابط سری را درباره‌ی این دو عمل می‌کنیم. C_3 و C_4 نیز با هم موازی‌اند و روابط موازی را درباره‌ی آن‌ها عمل می‌کنیم. در نهایت، مجموعه‌ی C_1 و C_2 با مجموعه‌ی C_3 و C_4 سری هستند و از قوانین سری پیروی می‌کنند. بنابراین، می‌توان نوشت:

$$C_{1,2} = \frac{C_1 C_2}{C_1 + C_2} = \frac{6 \times 12}{6 + 12} = 4 \mu F$$

$$C_{3,4} = C_3 + C_4 = 10 + 6 = 16 \mu F$$

$$C_t = \frac{4 \times 16}{4 + 16} = \frac{16}{5} = 3.2 \mu F$$

البته می‌توانستیم ابتدا ظرفیت $C_{3,4}$ را حساب کنیم و سپس ظرفیت معادل را به صورت مجموعه‌ی سه خازن سری به دست آوریم.

۱۵-۱۵- خصوصیات و قوانین خازن‌های سری و موازی در مدارهای DC

مدار سری

- ۱- بار ذخیره شده در هر خازن با بار کل برابر است.
- ۲- ولتاژ کل با مجموع ولتاژهای جزء برابر است.
- ۳- ظرفیت کل کاهش می‌یابد.

مدار موازی

- ۱- ولتاژ کل با ولتاژ دو سر هر خازن برابر است.
- ۲- بار کل با مجموع بارهای جزء برابر است.
- ۳- ظرفیت کل افزایش می‌یابد.

خلاصه‌ی مطالب

- * خازن متشکل از دو صفحه هادی است که بین آن‌ها ماده‌ی عایقی وجود دارد.
- * واحد اصلی ظرفیت خازن **فاراد** است. واحدهای کوچک‌تر میکروفاراد و پیکوفاراد و نانوفاراد هستند.
- * اگر به دو سر خازن اختلاف پتانسیل وصل شود، خازن دارای بار الکتریکی می‌شود.
- * خازن‌ها بار الکتریکی را در خود ذخیره می‌کنند (شارژ).
- * میزان باری که خازن در خود ذخیره می‌کند به مقدار ولتاژ و ظرفیت آن وابسته است.
- * در یک خازن شارژ شده، یک میدان و یک نیروی الکترواستاتیکی بین دو صفحه وجود دارد.
- * در یک مدار DC هیچ وقت جریان از دی الکتریک عبور نمی‌کند.
- * مسیر دشارژ سبب تخلیه‌ی خازن می‌شود.
- * ظرفیت خازن از رابطه‌ی $C = \frac{Q}{V}$ به دست می‌آید.
- * ظرفیت یک خازن به وسیله‌ی سه عامل تعیین می‌شود: سطح دو صفحه، فاصله‌ی بین دو صفحه و جنس ماده‌ی عایق.
- * رابطه‌ی ظرفیت خازن $C = \frac{\epsilon A}{d}$ است. این رابطه نشان می‌دهد که ظرفیت خازن با سطح صفحات نسبت مستقیم و با فاصله‌ی بین آن‌ها نسبت معکوس دارد.
- * دیگر عوامل مؤثر در ظرفیت فرکانس ولتاژ، درجه حرارت و عمر خازن است.
- * عایق بین دو صفحه را **دی الکتریک** می‌گویند. که اغلب می‌توان از آن‌ها صرف نظر کرد...
- * ثابت دی الکتریک (ϵ) برابر است با $\epsilon_r \cdot \epsilon_0$.
- * ثابت دی الکتریک مواد عایق را با ثابت هوا (ϵ_0) می‌سنجند.
- * ماکزیمم ولتاژی که یک دی الکتریک می‌تواند تحمل کند، قابلیت تحمل دی الکتریک نامیده می‌شود.
- * رابطه‌ی انرژی ذخیره شده در خازن $W = \frac{1}{2} CV^2$ است.
- * ثابت زمانی در یک مدار RC با رابطه‌ی $\tau = RC$ مشخص می‌شود.
- * ثابت زمانی طول می‌کشد تا خازن شارژ کامل شود و برعکس.
- * خازن‌های ثابت شامل انواع میکایی، سرامیکی، کاغذی و ... است.
- * خازن‌های متغیر شامل خازن هوا و تریمر است.

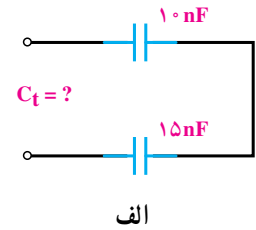
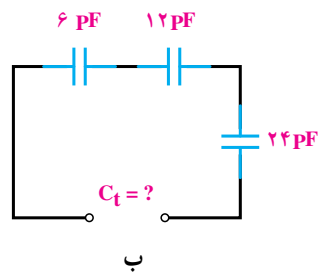
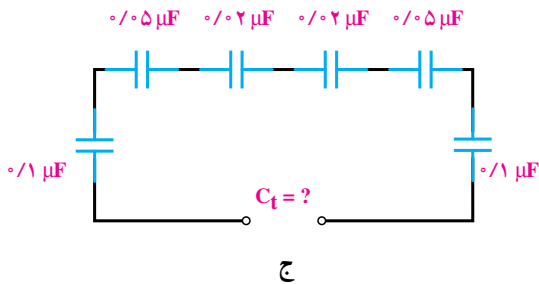
پرسش

- ۱- ساختمان خازن را شرح دهید.
- ۲- شارژ و دشارژ را تعریف کنید.
- ۳- میدان الکترواستاتیکی چگونه پدید می‌آید؟
- ۴- ظرفیت خازن به چه عواملی بستگی دارد؟

- ۵- چرا دی الکتریک را در خازن به کار می‌بریم؟
- ۶- منظور از قابلیت تحمل دی الکتریک یک ماده چیست؟
- ۷- ثابت دی الکتریک را تعریف کنید.
- ۸- ولتاژ شکست، ولتاژ کار، ضریب حرارتی و نشست در خازن را توضیح دهید.
- ۹- انواع خازن‌های ثابت و متغیر را نام ببرید.
- ۱۰- ثابت زمانی یک مدار RC را توضیح دهید و رابطه‌ی آن را بنویسید.
- ۱۱- رابطه‌ی انرژی ذخیره شده در خازن را بنویسید و تجزیه و تحلیل کنید.
- ۱۲- خصوصیات مدار سری و موازی خازنی را با یکدیگر مقایسه کنید.

مسائل

۱- در مدارهای شکل ۱۵-۲۸ مقدار C_t را حساب کنید.

شکل ۱۵-۲۸

(جواب: الف - ۶nF - ب - $\frac{24}{7}$ pF - ج - ۶/۲۵nF)

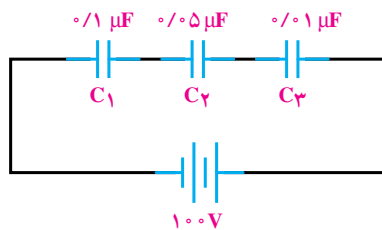
۲- مقدار ۴ فاراد برحسب پیکوفاراد و میکروفاراد را به دست آورید.

(جواب: $4 \times 10^6 \mu F, 4 \times 10^{12} pF$)

۳- مقدار ۲ پیکوفاراد چند میکروفاراد است؟

(جواب: $2 \times 10^{-6} \mu F$)

۴- ولتاژ دو سر هر خازن مدار شکل ۱۵-۲۹ در صورت شارژ بودن همه‌ی آن‌ها چه قدر است؟

شکل ۱۵-۲۹

(جواب: $V_3 = \frac{100}{13}, V_2 = \frac{100}{65} V, V_1 = \frac{100}{13} V$)

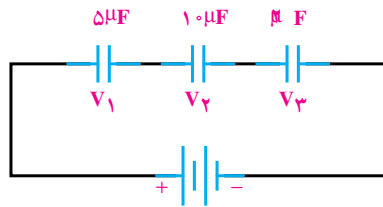
۵- در مدارهای شکل ۱۵-۳۰ مقدار C_t چه قدر است؟ $C_1 = C_2 = C_3 = C_4 = 1 \mu F$

شکل ۱۵-۳۰

(جواب: الف - 180 pF و ب - $40 \mu F$)

۶- در مدار شکل ۱۵-۳۱ مقدار بار ذخیره شده در مجموعه‌ی خازن‌ها 100 میکروکولن باشد، ولتاژ دو سر هر خازن چه قدر است؟

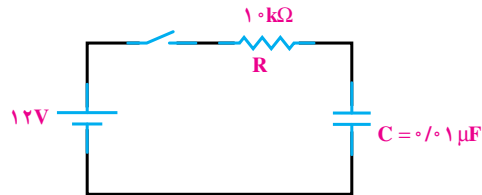

شکل ۱۵-۳۱

(جواب: $V_3 = 50 \text{ V}, V_2 = 10 \text{ V}, V_1 = 20 \text{ V}, C_t = 1/25 \mu F$)

۷- در مدار شکل ۱۵-۳۲ اگر خازن خالی باشد و کلید را به مدت 20 میلی ثانیه ببندیم، خازن چه قدر شارژ

می شود؟

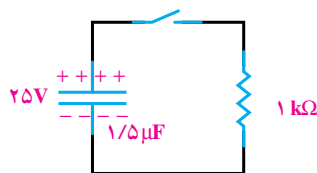

شکل ۱۵-۳۲

(جواب: شارژ کامل)

۸- در مدار شکل ۱۵-۳۳ خازن دارای شارژ کامل است. کلید را به مدت 3 میلی ثانیه می بندیم. چه ولتاژی

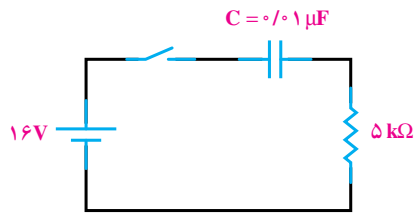
از خازن خالی می شود؟

شکل ۱۵-۳۳

(جواب: $21/6$ ولت)

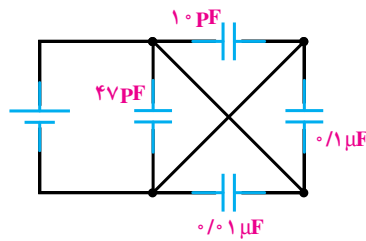
۹- در مدار شکل ۱۵-۳۴ پس از بستن کلید چه مدت طول می کشد که ولتاژ دو سر خازن به 10° ولت برسد؟

شکل ۱۵-۳۴

(جواب: تقریباً یک ثابت زمانی)

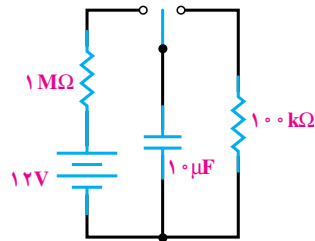
۱۰- در مدار شکل ۱۵-۳۵ مقدار C_1 چه قدر است؟

شکل ۱۵-۳۵

(جواب: 110.057 pF)

۱۱- با توجه به مدار شکل ۱۵-۳۶ جدول زیر را برای یک تا ۵ ثابت زمانی کامل کنید.

شکل ۱۵-۳۶

شارژ		دشارژ	
زمان	مقدار ولتاژ	زمان	مقدار ولتاژ
ثانیه	ولت	ثانیه	ولت

شارژ		دشارژ	
زمان	مقدار ولتاژ	زمان	مقدار ولتاژ
ثانیه	ولت	ثانیه	ولت
۱۰	۷/۵۸۴	۱	۴/۴۱۶
۲۰	۱۰/۳۷۴	۲	۱/۶۲۶
۳۰	۱۱/۴۰۱	۳	۰/۵۱۷
۴۰	۱۱/۷۷۶	۴	۰/۲۲۱
۵۰	۱۱/۹۱۸	۵	۰/۰۸۲